ละเลยต่อหน้าที่ ... เพราะไม่ติดตั้งไฟฟ้าให้กับผู้ขอ

การจัดให้มีไฟฟ้าถือเป็นการจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคอย่างหนึ่งที่ฝ่ายปกครองมีหน้าที่ต้อง ดำเนินการให้แก่ประชาชนเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ดี หากการยื่นคำขอเพื่อมีไฟฟ้าใช้จะต้องมีการติดตั้งอุปกรณ์ ลงบนที่ดินหรือผ่านที่ดินของบุคคลหนึ่งบุคคลใดแล้ว

ฝ่ายปกครองมีอำนาจที่จะคำเนินการให้ได้หรือไม่?

คดีปกครองที่นำมาเล่าสู่กันฟังฉบับนี้ เป็นเรื่องการขอติดตั้งเครื่องวัดหน่วยไฟฟ้าและอุปกรณ์ระบบ จ่ายไฟฟ้าเพื่อใช้ในบ้าน แต่เนื่องจากการติดตั้งต้องมีการพาดสายไฟฟ้าผ่านที่ดินที่อยู่ข้างเคียงซึ่งมีเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หลายคนรวมทั้งผู้ยื่นคำขอ และมีเสาไฟฟ้าเดิมปักอยู่บนที่ดินและมีสายไฟฟ้าพาดผ่านอยู่แล้ว

กรณีดังกล่าวจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของที่ดินตามระเบียบการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วย การขอใช้ไฟฟ้า พ.ศ. 2545 ข้อ 8 วรรคสอง และข้อบังคับการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วย การใช้ไฟฟ้าและบริการ พ.ศ. 2535 ข้อ 19 วรรคหนึ่ง ที่กำหนดให้ผู้ขอใช้ไฟฟ้าจะต้องนำหนังสือสัญญาอนุญาตให้ติดตั้งอุปกรณ์ระบบจ่ายไฟฟ้า และหรือ สัญญาอนุญาตให้พาดสายไฟฟ้าจากเจ้าของที่ดินและหรือสิ่งปลูกสร้างมาแสดงหรือไม่

ข้อเท็จจริงในคดีเกิดจากผู้ฟ้องคดีได้ปลูกสร้างบ้านลงบนที่ดินจำนวนห้าแปลงซึ่งตนเป็นเจ้าของ กรรมสิทธิ์ พร้อมกับยื่นคำขอให้การไฟฟ้านครหลวง (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1) ติดตั้งเครื่องวัดหน่วยไฟฟ้าใหม่และอุปกรณ์ ระบบจ่ายไฟฟ้าเพื่อใช้ไฟฟ้าที่บ้านหลังดังกล่าว แต่เนื่องจากการติดตั้งจะต้องมีการพาดสายไฟฟ้าผ่านที่ดินโฉนดเลขที่ 436 ที่อยู่ติดกันซึ่งมีผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ถึงที่ 11 เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวม

แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ไม่ดำเนินการให้เนื่องจากไม่มีหนังสือขินขอมจากเจ้าของที่ดินโฉนคเฉขที่ 436 ทุกคน ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ติดตั้งเครื่องวัด หน่วยไฟฟ้าและอุปกรณ์ระบบจ่ายไฟฟ้าให้แก่ผู้ฟ้องคดี

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ไม่คำเนินการติดตั้งอุปกรณ์ระบบจ่ายไฟฟ้าเป็นการละเลยต่อหน้าที่หรือไม่ ?
โดยที่มาตรา 35 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 ได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดี
ที่ 1 มีอำนาจเดินสายส่งศักย์สูงย่อยหรือสายส่งศักย์ต่ำไปใต้ เหนือ ตาม หรือข้ามพื้นดินของบุคคลใด ๆ หรือปึก หรือตั้งเสา
สับสเตชั่นหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ลงในหรือบนพื้นดินของบุคคลใด ๆ ในเมื่อพื้นดินนั้นไม่ใช่พื้นดินอันเป็นที่ตั้งโรงเรือน
ประกอบกับข้อ 4 และข้อ 21 ของข้อบังคับการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วย การใช้ไฟฟ้าและบริการ พ.ศ. 2535 กำหนดให้อุปกรณ์
ระบบจ่ายไฟฟ้า อันประกอบด้วยเสา สายไฟฟ้า หม้อแปลงไฟฟ้า และส่วนประกอบอื่น ๆ เป็นทรัพย์สินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1

สาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมคนหนึ่งในที่ดินโฉนคที่ดิน เฉขที่ 436 จึงย่อมมีสิทธิใช้สอยทรัพย์สินของตนได้ตามมาตรา 1336 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเมื่อการใช้ ประโยชน์ในทรัพย์สินโดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 พาดสายไฟฟ้าใหม่จำนวน 3 เส้น ไปยังเสาไฟฟ้าเดิมที่ปักอยู่บนที่ดินโฉนค ที่ดินเลขที่ 436 ซึ่งมีสายไฟฟ้าพาดผ่านที่ดินของผู้ฟ้องคดีอยู่ก่อนแล้ว ไม่เป็นการสร้างภาระเพิ่มขึ้นแก่ที่ดินดังกล่าว ดังนั้น การใช้สิทธิของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ขัดต่อสิทธิแห่งเจ้าของรวมคนอื่น ๆ ตามมาตรา 1360 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ และแม้ว่าผู้ขอใช้ไฟฟ้าจะต้องนำหนังสือสัญญาอนุญาตให้ติดตั้งอุปกรณ์ระบบจ่ายไฟฟ้า และหรือ สัญญาอนุญาตให้พาดสายไฟฟ้าจากเจ้าของที่ดินและหรือสิ่งปลูกสร้างมาแสดงก็ตาม แต่เมื่อพื้นดินนั้นไม่ใช่พื้นดิน อันเป็นที่ตั้งโรงเรือน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 มีอำนาจตามกฎหมายเพื่อให้การดำเนินกิจการสาธารณูปโภคเกี่ยวกับ การให้บริการไฟฟ้าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ไม่ดำเนินการตามคำขอของผู้ฟ้องคดีเนื่องจากไม่มี หนังสือสัญญาอนุญาตจากเจ้าของที่ดินทุกคนมาแสดง จึงไม่อาจรับฟังใด้ ประกอบกับการพาดสายไฟฟ้าใหม่ผ่าน เหนือที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ 436 ซึ่งเดิมมีสายไฟฟ้าพาดผ่านอยู่แล้ว เป็นเรื่องการจัดการตามธรรมคา มิใช่การจัดการ

ทรัพย์สินในเรื่องอันเป็นสาระสำคัญ กรณีจึงไม่จำต้องตกลงกันโดยคะแนนข้างมากแห่งเจ้าของรวมตามนัยมาตรา 1358 วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ไม่ติดตั้งเครื่องวัดหน่วยไฟฟ้าและอุปกรณ์ระบบจ่ายไฟฟ้าจึงเป็นการละเลยต่อ หน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ดำเนินการติดตั้งเครื่องวัดหน่วยไฟฟ้าและอุปกรณ์ระบบจ่ายไฟฟ้า (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 573/2558)

คดีนี้สาลปกครองสูงสุดได้วางหลักปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ การไฟฟ้านครหลวงในการติดตั้งอุปกรณ์ระบบจ่ายไฟฟ้าซึ่งต้องพาดสายไฟฟ้าผ่านที่ดินที่ผู้ขอใช้ไฟฟ้าเป็นเจ้าของ กรรมสิทธิ์รวมในที่ดินแปลงดังกล่าวด้วยว่า เมื่อผู้ขอใช้ไฟฟ้าเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินคนหนึ่งย่อมมีสิทธิที่จะใช้สอย ทรัพย์สินของตนได้ ประกอบกับหากแต่เดิมมีสายไฟฟ้าพาดผ่านอยู่แล้ว การพาดผ่านสายไฟฟ้าใหม่ย่อมไม่เป็นการสร้าง ภาระที่เพิ่มขึ้นอันจะมีผลทำให้เป็นการขัดต่อสิทธิของเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมคนอื่นแต่อย่างใด กรฉีจึงไม่จำต้องให้ เจ้าของกรรมสิทธิ์รวมคนอื่นทำหนังสือสัญญาอนุญาตให้พาดผ่านสายไฟฟ้า ทั้งยังเป็นอำนาจโดยเฉพาะของการไฟฟ้า นครหลวงที่จะต้องดำเนินการเดินสายส่งไฟฟ้าตามมาตรา 35 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 ด้วย ... ครับ!

นายปกครอง